

ביקור בתוך ציור: "אני מרוקנת חללים ממשמעות"

במיצב "דלת הזזה" מציעה טל גולני חלופה דמיונית לחלל משכן האמנים בהרצליה, שבו הוא מוצג

רעות ברנע 21.07.19 08:16

"אני מרוקנת חללים שאנחנו רגילים לראות הומים מהתוכן שלהם - אנשים או פונקציות שימושיות אחרות - וכך גם מרוקנת אותם ממשמעות", מספרת טל גולני על תערוכת היחיד החדשה שלה "דלת הזזה" במשכן האמנים בהרצליה. בתערוכה מציגה גולני מיצב ציורי ענק, באורך 19 מטר, שמדמה את חלל המשכן על כל האלמנטים שבו. הציור לא ריאליסטי, אלא דו־ממדי לחלוטין, ואינו מנסה להתחקות אחר החלל האמיתי, אלא מהווה אלטרנטיבה עבורו, והמבקרים כמו הוא נבלעים לתוכה. "העבודות שלי, שמקיפות את הצופה, הן ניסיון לייצר דיאלוג שאינו טריוויאלי בינו לבין הציור, שהוא המרחב והצופה ממש מתהלך בתוכו".

קראו עוד בכלכליסט:

- כל אחד הוא פון: סטודיו Kahn מתחדש בגלריה
- "כל פסל הוא קליפה": על חפצים וזכרונות בתערוכה של אוריאל כספי
- קופאות בבון: תערוכה של וואסינבורי סופאניצ'ווראך' התאילנדי

זו תערוכת היחיד השנייה של גולני (33), בוגרת לימודי אמנות במדרשה בבית ברל, ובאוקטובר הקרוב היא תציג תערוכת יחיד נוספת בגלריה בגליל בעכו. בין לבין היא משמשת כאוצרת הראשית של מתחם עיצוב טרי ביריד צבע טרי, מה שהפך אותה לאחת הפיגורות המשפיעות בתחום העיצוב המקומי. במוטיבים אדריכליים היא עוסקת בעבודות שלה כבר שבע שנים.

צילום: יאיר שגיא

טל גולני

מאיפה המשיכה לחללים?

"לסבא וסבתא שלי היה משרד אדריכלים בנתניה, וכילדה הייתי יושבת אל שולחן השרטוט של סבתא שלי והיא היתה מסבירה לי איפה המטבח ואיפה השירותים. היא היתה לוקחת אותי לאתרי בנייה והיתה מסבירה לי מה הולך להיבנות בהם.

"מבנים הרוסים מרגשים אותי בקטע מביך. התערוכה הקודמת שלי היתה מבוססת על הבמה המשותפת בעין חרוד שקרסה חצי שעה לפני הופעה בשנות השלושים ומאז עומדת נטושה, והתערוכה בעכו מבוססת על מלון אליזבת בטבריה, שנחשב עם הקמתו לגולת הכותרת האדריכלית בארץ אבל משנות השישים עומד נטוש. הסתובבתי בין ההריסות שם ארבע שעות. גם מעבודות הרכבת הקלה אני מתעלפת".

מה ניסית לדמות בציור בתערוכה הנוכחית?

"ב'דלת הזזה' יש שילוב בין חללים אקראיים ובין חללים גנריים שלא מזהים עם מקום ספציפי. היה לי חשוב שכאשר מבקרים ייכנסו, הם לא יראו את המיצב בשלמותו. יש בו דיאלוג של פנים וחוץ, לא ציירתי אחד על אחד".

עבודות כל כך גדולות לא קשה לך למכור?

"יותר קשה למכור, כן. אבל לכל עבודה אני עושה דגמים של ציורים קטנים, והם נמכרים יותר. אני לא יוצרת רק עבודות גדולות, אבל אותן אני בוחרת להציג. ובכל מקרה, אני לא יוצרת כדי למכור, לא את הגדולות ולא את הקטנות".